

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. De progressu vitæ Christi Domini in hoc mundo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Probatnr 3. ex S. Leo. Papa ſerm. 2. de nativ. Dom. *Humano, inquit, uſu & conſuetudine, quod credimus, caret, ſed diuina potestate ſubnixum eſt, quod uirgo conceperit, uirgo peperit, & uirgo permanſerit.* & S. Aug. epiſt. 3. ad Voluſianum. *Iſta uirtus diuina per inuiolata matris uirginica uiscera, membra infantis eduxit, que poſtea per clauiſa oſtia, membra iuuenis introduxit.*

Notandum eſt 2. ſanctiſſimam Virginem omnis proſus doloris in partu expertem fuiſſe. Ita Patres 6. Synodi gener. cap. 79. *Absque ullo dolore, uirginis partum eſſe conſitemur;* & S. Aug. ſerm. de aſſumpt. B. Virg. *Ita enim, inquit, que ſine peccati corruptione, & ſine uirilis admixtionis detrimento Chriſtum ſuſcepit, ſine dolore peperit.* S. Hier. denique lib. contra Heluidium cap. 4. id probat ex eo, quod in Euang. dicitur, Beatam Virginem puerum Ieſum recens natum ſuis manibus pannis inuoluiffe, & in praſepio reclinaſſe, nec vllam obſetricem opus habuiſſe.

SECTIO II.

De progressu vite Chriſti Domini in hoc mundo.

TRia hinc praefertim occurrunt obſeruanda. Primum eſt, conueniens fuiſſe, ut Chriſtus Dominus a S. Ioanne baptizaretur, tum ut ſuo baptiſmate mundaret ac ſanctificaret aquas, vimque regenerandi illis conferret, ut docet S. Ambr. lib. 2. in S. Lucam; tum etiam, ut inſigne humilitatis exemplum nobis exhiberet, & prius ipſe exequeretur id, ad quod alios adhortari volebat, ut idem S. Ambr. deſclarat loc. cit. & Aug. ſer. 63. de uerbis Dom. Eſt autem hinc obiter notandum, baptiſmum illum, quem S. Ioannes conferebat, non fuiſſe ſacramentum, nec habuiſſe vllam vim ex opere operato; ſed fuiſſe quemdam ritum externum diuinitus ipſi ſancto Ioanni inſpiratum, quo homines excitabantur ad poenitentiam agendam de peccatis (vnde appellatur *baptiſmus poenitentiae*.)

tiæ sanct. Luc. 3. & Act. 19.) & sic disponebantur ad gratiam per baptismum Christi recipiendam. Ita S. Thom. 38. a. 2.

Secundò, hic obseruandum est, conueniens quoque fuisse, Christum Dominum à dæmone tentari ob varias rationes, quas sanct. Doct̃or explicat q. 41. a. 1. vbi tantum exteriùs factam, apparente scilicet ei dæmonem sub specie aliqua humana, vt probabilissimè conijci potest, & externâ voce illum alloquente; non verò per internam suggestionem; quia cùm omnes motus animæ Christi essent perfectè rationi subiecti, nulla illicita cogitatio, nullus illicitus affectus à dæmone poterat in eum excitari. Ita docet sanct. Greg. hom. 16. in Euang. & sanct. Damasc. lib. 3. cap. 20.

Tertiò hic obseruandum est, conueniens etiam fuisse vt Christus Dominus doctrinam suam varijs miraculis confirmaret, ob eas rationes, quas explicat S. Doct̃or 43. a. 3. Porro circa hæc Christi miracula tres præsertim difficultates hic soluendæ occurrunt. Prima est, an Christus Dominus non solum vt Deus, sed etiam, vt homo potestatem habuerit faciendi miracula. Resp. affirmatiuè; quod probatur ex eo, quòd in Euangelij passio- nis Christi Dominus multas curationes miraculosas solò tactu perfecit, & S. Luc. cap. 6. dicitur, quòd *omnis tu- ba querebat eum tangere; quia virtus de illo exibat, & san- bar omnes.* Vnde S. Cyr. lib. de recta fide ad reginas titulo (quòd Christus sit vita) dicit, Christi corpus fuisse vitæ ficum, id est, vitam alijs tribuens; & S. Damasc. lib. 3. de fide cap. 5. dicit, *idem corpus fuisse instrumentum, ac veluti organum diuinitatis ad operationes diuinas efficiendas;* & S. Hilar. can. 9. in S. Matth. *Potestas, inquit, intra corpus Christi manens, rebus ipsi caducis efficiantiam addebat sanitatis ex quibus & alijs similibus SS. Patrum dictis sequitur, probabilissimum esse, quòd plures Theologi docent, Christi humanitatem fuisse illorum miraculorum causam instrumentalem, non tantum moralem, sed etiam physi-* cam
hom
ralis
virtu
test e
culis
8. vbi
trangi
bricit
dimisi
Sec
cit, fu
Respo
bat 1.
creata
tute fi
diceb
it ocul
enim
Sanct
illa pe
tre ac
étrima
raculi
Ter
Christ
quòd
Christ
tum v
quare
nes C
verò
specia
mone
tarent
mat a
Qu

eam & effectiuam, id est, Christum Dominum quatenus hominem non solum orando, & per modum causæ moralis & meritoria, sed etiam physice simul cum diuina virtute miracula illa esse operatum. Quod confirmari potest ex eo, quod Christus Dominus plurima ex illis miraculis fecit, non deprecando sed imperando, vt S. Matth. 8. vbi dicitur, quod *imperauit ventis & mari; & facta est tranquillitas magna*: & S. Luc. 4. vbi de focu Simonis febricitante dicitur, quod *stans super illam, imperauit febrim; & dimisit illam.*

Secunda difficultas est, an miracula, quæ Christus fecit, fuerint ad eius diuinitatem probandam sufficientia. Respondet S. Doctor q. 43. a. 4. affirmatiuè, idque probat. 1. ex eo, quod illa miracula transcendebant omnem creaturæ virtutis potestatem; ideoque non nisi diuinâ virtute fieri poterant, & propterea cæcus illuminatus rectè dicebat S. Ioan. 9. *A faculo non est auditum, quia quis orauit oculos cæci nati*: 2. ex modo, quo faciebat miracula; non enim (vt dictum est) orando, vt cateri Propheta & Sancti; sed imperando, & tanquam potestatem habens illa perficiebat, vnde colligi poterat, illum cum Deo Patre æqualem habere virtutem. Denique ex ipsa eius doctrina, qua se Deum dicebat, quæ si vera non fuisset, miraculis diuinâ virtute factis, confirmata non fuisset.

Tertia difficultas est, an per illa miracula dæmones Christi diuinitatem certò cognoscere potuerint. Resp. quòd (sicut rectè dixit S. Aug. lib. 9. de ciuit. cap. 21.) Christus Dominus tantum innotuit dæmonibus, quantum voluit, tantum autem voluit, quantum oportuit; quare cum ex vna parte non esset expediens, vt dæmones Christi diuinitatem apertè cognoscerent; ex altera verò requiretur, vt aliquid de illa suspicarentur; ideo speciali quâdam Dei prouidentia factum est, vt dæmones simul aliquo pacto cognoscerent, & etiam dubitarent. Ita S. Thom. q. 45. a. 1. ad 2. vbi etiam id confirmat autoritate S. Ambr. & Chryf. & aliorum Patrum.

Quamuis autem dæmones Christi diuinitatem, quam-

diu mortalis inter homines vixit, certò cognoscere non potuerint; est tamen verum, ipsis illam post eius mortem certò innotuisse, illosque vel inuitos Christum Dominum esse verum, & naturalem Dei Filium credidisse, unde dixit S. Iacobus in epist. canon. cap. 2. *Demonstrant, & contremiscunt*: & S. Paulus ad Philip. 2. *Ut in nomine Iesu omne genu flectatur caelestium, terrestrium, & infernorum*: & ratio est, quia tunc euidentissima signa diuinitatis ipsius experti sunt, cum viderunt, eum ad inferos descendentem, & inde summa cum potestate iustorum animas eripientem.

SECTIO III.

De egressu Christi Domini ex hoc mundo.

Circa egressum Christi, quaeritur, quid nobis Christus passio, & mors contulerit, & quâ ratione nobis proficua fuerit. Resp. S. Doctor q. 48. quinque modis praesertim passionem, ac mortem, Christi ad salutem nostram contulisse, nobisque proficua fuisse. i. per modum meriti; quia Christus, quatenus caput omnium hominum, per illam nobis & membris suis de condignatione ruit, & ipsam aeternam salutem, & omnia media, ad illam consequendam aut necessaria, aut vtilia, ut supra dictum est.

2. Per modum satisfactionis pro totius mundi peccatis; quae quidem satisfactio à Christo Domino in passione ac morte Deo Patri pro nobis exhibita, non solum sufficiens, sed & superabundans fuit, non tantum propter dignitatem personae satisfaciens aut rei oblatae, ut cap. 1. diximus, sed praeterea propter nimiam charitatem ex qua patiebatur, & atrocitatem tormentorum, quae patiebatur; ut enim obseruat S. Doctor q. 46. a. 5. passus est in omnibus, in quibus pati potuit, & ab omnibus, à quibus pati potuit.

Tertio, per modum sacrificij; Christi enim passio & mors